

Theo

Het had er even de schijn van dat de schonende wind van het dualisme door de Wijdemeerse raadzaal woei. Dat we getuigen waren van een historisch moment, een unieke gebeurtenis, waarop reeds lang was gewacht. De fractievoorzitters boden in eendrachtige samenwerking een voorstel aan, dat het college van B en W voor het blok zette.

Maar zie, de vreugde was van korte duur, want daar stevende de PvdA-vertegenwoordiger alreeds op de wethouder af, om beleefd te vragen of het zo goed was. Dat was het niet, vond de wethouder, en dus hokte de coalitie geschrokken bijeen om genoemd voorstel de nek en zelf de kar om te draaien en was de oude situatie weer hersteld. De coalitiehelden, op het eerste gezicht, bleken gewoon de loopjongens te zijn gebleven, die ze altijd al waren.

Een lachwekkende rol in dit weerzinwekkende toneelstukje speelde CDA aan- en woordvoerder Theo Reijn, waarvan we oorspronkelijk dachten dat hij de CDA fractie een vernieuwende impuls zou geven, maar die nu de ene stommitieit op de ander stapelt. Al eerder gaf hij blijk van onvoldoende kennis van zaken en weinig politiek gevoel, maar nu overtrof hij zichzelf door zijn handelen te verdedigen met argumenten die strijdig waren met het aangenomen coalitievoorstel, dat een duidelijke OZB verhoging behelst.

De oppositie, twee uur lang in de wachtkamer, kwam tijdens die gedenkwaardige vergadering in het verhaal niet meer voor en doorstond later het gezellige gezamenlijke etentje mokkend aan een afzonderlijke tafel.

En wat deed Theo???

Die bood de oppositie in lange huichelachtige brief excuses aan en verdomd als het niet waar is, sommigen geloofden hem ook nog en prezen hem om zijn integer gedrag en fatsoenlijke manieren. Mijn hemel, waar zit je verstand!

Deze CDA-voorman belazert gewoon de kluit. Het is het onsmakelijke gedrag van een farizeeër, die de buit binnen heeft en nu zoete broodjes bakt. Die als leider van de grootste fractie in de gemeenteraad niet de moed kan opbrengen een onafhankelijke en herkenbare politiek te voeren en bij het eerste het beste dreigement in zijn schulp kruipt. Zo'n man verdient geen vriendelijke bejegening. Zo'n houding behoort niet te worden weggelachen. Daar dient in de scherpste bewoordingen stelling tegen te worden genomen.

Ooit beweerde een bekend politicus dat je, als je een CDA-er een hand had gegeven, je onmiddellijk je vingers moest natellen 1). Die waarschuwing is nog steeds van kracht. Theo Reyn zal zich vervolgens uitgebreid excuseren.

Maar die pink ben je wel kwijt.

Putter